

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - 25

V Žatci dne 27. června 1947.

Cena 2 Kčs.

Volyňské bratrstvo

13. července do Žatce

Přišla ona chvíle, po které jsme všichni tak dlouho toužili. Po dlouhých cestách cizinou, po překonání utrpení a hrůz válečných, stanuly nohy vaše na půdě otců, půdě svaté, dějinami posvěcené.

Po překonání počátečních obtíží tisíce uspokojených volyňských duší stalo se nejvěrnějšími občany tohoto státu. Přesto, že jste po celé vlasti roztroušeni, toužíte, abyste se mohli všichni sejít, vlasti a světu říci jasně, že jste tu, že SSSR a ČSR vzdáváte hold a díky, a že zde ve vlasti, dokud nesplynete, hlásíte se k tradicím, jež na Volyni vás udržovaly a sílily.

Tímto radostným dnem, kdy každá volyňská noha a zrak zamíří do Žatce, bude 12. a 13. červenec, kdy bude konati Svaz Čechů z Volyně „Slib věrnosti republice“, celostátní oslavy návratu Volyňských do vlasti u příležitosti zničení Českého Malína — Lidic volyňských Čechů. V tento den synové národa z daleké Volyně zájásají radostí, neboť se přiblížil čas, aby šli do města, do svého Žatce, který panem presidentem a košickou vládou byl určen, aby se stal „Sionem“ tohoto lidu v cizině po každý čas nejvěrnějšího.

Když Bulharsko oslavovalo milénium cara Simeona, štafeta mladých z Pereslavy do Sofie pochodněmí, od ruky k ruce přenášela svatý oheň až k ruce svého cara a ten jej předal metropolitovi, který rozžal lampu věčnou v kapli paláce před Hospodinem. A odtud se šířil dál a dále do měst a vesnic, paláců i chat...

I vy, přinesli jste z Volyně velkú a podivný oheň své veliké a ničím nepředstížené lásky k vlasti, která mnohde zde ve vlasti pohasla, nebo ji zaškrtilo zklamání ve vašich srdcích, kletá nenávisť, neláska. Jest proto povstati a do Žatce spěchatí a lampy, které shasly, znovu zažehnouti, aby znovu zasvítily v nekonečné kráse, jako zářily na Volyni!

Utěchy je mnohým třeba. Té se vám dostane všem. Zklamání a bolest, jež bylo vám zažiti, bude vyvážena laskavým pohledem a slovy pana presidenta, který slíbil svoji účast, otce Volyňských, generála Svobody a dalších členů vlády, církevních hodnostářů všech vyznání v čele s přítelem Volyňských, arcibiskupem dr. Beranem, který býval volyňským misionářem.

Z manifestace této vyjdeme posílněni na duchu a víře v slavnou a velkou budoucnost národa a ČSR. V tisícových masách slyšeti budeme tep srdcí, spjatých jedněmi ideály. Uvidíme se znovu, jako na Volyni, poznáme se vši-

chni, z očí našich sálati bude český jas, bez rozdílu politického a náboženského. Budeme jenom Čechy a Volyňáky. Ráno v kostelích budeme malínských vzpomínati, — každý ve svém, ale na hlavní projev přijdeme všichni jako jeden muž a žena.

Zapomenem na vše, kdo nás rozdělili, co nám připravilo hoře těžkých muk, tvrdé ruce naše, ruce, jež se bily, sepnem v Žatci v jeden řetěz svorných ruk!

Shledání naše v Žatci 13. července bude veliké a radostné!

Jindřich Dušek.

Bílá a černá

V. SÁBL

Ani jednou z těchto barev samotnou nezachytíš poctivý obraz. To platí i o vidění našeho pohraničí.

Bohužel, je mnoho těch, kteří si vybrali jen černou a malují tak obraz pro ty, kteří si z vlastního náhledu nemohli vytvořit správnou představu o území, jež pochopitelně bude u nás dlouho zvědavě pozorováno.

Nechceme připomínat laciné vtipy, jež byly vyráběny na konto pohraničí více z nedostatku opravdového humorného nápadu, než ze zlého úmyslu skreslovat. Nemluvíme také o nedávné minulosti, o porevoluční etapě, v níž bylo pochopitelně mnoho toho nepěkného. Míníme neobjektivní kritiku současných poměrů v pohraničních krajích, v níž nemůžeme najít to, co dává právo vidět především černě, nemůžeme v ní najít objektivitu a konstruktivnost. Nestačí totiž, podle našeho názoru, aby se chyby a prohřešky pouze zaznamenávaly. Je to nejlevnější způsob práce, při níž stačí zjišťování jen menší části skutečností, odpadá poměřování dobrého a špatného a sleduje se zhusta pouze větší atraktivnost kritiky.

Proto nacházíme tolik hřimatelů do národního a státního svědomí, kteří postřehnou jestřábím zrakem každou trávu nakřivo rostoucí, kteří lámou hůl nad státním osudem, protože národní správce tam a tam ukradl, nebo zašantročil tolik a tolik rukavic, či podniků tomu a tomu bylo vráceno z ciziny jeho exportní zboží.

Proto píší a řeční tak četní horlitelé, že s naším průmyslem v pohraničí je zle, protože chybí v něm moudré, liberalisticky orientované vůdčí odbornické hlavy, nemluvě o hrůzách, jež tropí místní národní výbory, jsoucí ve vleku té či oné strany. A pochváli-li někdo úspěchy pastvinářských družstev na severozápadě, slyšíš hned rozčilení, proč se také nepíše o pastvinářství na jihozápadě, kde hyne vzácný plemenný dobytek ve stovkách, protože byl svěřen k ošetřování cikánům. A tak dále.

V tom je často mnoho pravdy, ale postrádáme rozbor příčin a konstruktivní závěr. Postrádáme především zjištění faktů, že do pohraničí nešli hned ti nejčestnější, aby byli základem poctivého, tvůrčího dění, že zůstali peciválsky na svých teplých místech, že se spokojili svou jistě statečnou a poctivou účastí na národním boji za stát v době okupace, ale podcenili význam mírového boje o národní a státní dobro. Chybí nám také doznání faktu, že je Praha přelidněná, že jsou předimenzovány státní úřady, s funkcemi většinou hubeně placenými, ale chybí dobří hospodáři na usedlostech i v podnicích pohraničí. Postrádáme upozornění, že v přelidněné Praze žije spousta lidí — a jejich bledých dětí — v sklepních bytech, čpících plísní a vzorkovaných vlhkostí, zatím co v pohraničí, ve zdravém prostředí, je ještě množství neobydlených chalup, jež si zajišťují číperní jednotlivci z vnitrozemí pro několikátý denní letní pobyt.

A neslyšíme také stejně plamenné horlení, proč nejdou místo lajdáckých cikánů se ujmout vedení pastvinářské práce zdraví lidí, útočící na klopy Pražanů, aby je ozdobili odznakem toho či onoho podniku.

Nadávat na poměry a lumpárny, to je populární a snadné. Říkat tvrdou pravdu je už méně populární, připomenout, že především všichni my ve vnitrozemí jsme odpovědní za vše, co je černé a nezdravé v pohraničí, že tam chyby vyrostly jen z naší nepohotovosti a z nedostatečné aktivity čestných lidí, kteří nechali uplatnit drzé a kolaboranty, k tomu už bývá méně odvahy.

Tolik o té černé na obraze pohraničí, o jejím nadužívání. Je tam ale té černé tolik, aby byla hlavním tónem obrazu? Nevěříme. Projeli jsme velký kus pohraničí a i když nebylo možné, abychom studovali pohraniční problémy do vyčerpávajících podrobností, můžeme na čisté svědomí říci, že bílá naprosto převládá. Viděli jsme obdělána pole, lopotící se hospodáře, dělníky v továrnách, havíře, úředníky, hovořili jsme s vedoucími národních podniků, zjišťovali jsme hospodářský stav. Prošli jsme čistotou zářícími lázeňskými městy, spatřili jsme továrny, které vyrostly záračně z trosek, shlédli jsme vlaky, nákladní auta a lodí naložené tovary, vyrobenými v pohraničí, uzřeli jsme horečnaté pracující expediční oddělení podniků.

To vše za dva roky po válce, která ve většině míst zanechala tvrdé stopy a po údobí, kdy byly provedeny největší dějinné přesuny obyvatel. Proto tvrdíme, že přes všechny omyly a všechny špatnosti bylo v našem pohraničí provedeno tolik velkého a užasného, že před budoucností se nebudeme muset za tuto revoluční epochu stydět.

Ale není třeba čekat na tento vzdálený soud, posudek kriticky uvážený a nejvýš spravedlivý vyřkl v nedávných dnech prezident republiky. Říkal nám vždycky pravdu, i tu tvrdou. Řekl-li při návštěvě na českoslov. západě, že je velmi spokojen s tím, co viděl, že lid tu pracuje dobře a svoje velké poslání národní i hospodářské tam koná s nadšením, pak je to nejlepší lekcí všem malířům černou.

Tedy ani černá, ani bílá, ale poctivě malovat oběma barvami, v zájmu pravdy a k povzbuzení všech dobrých.

Právo lidu:

Kdo chce odstrkovat volyňské Čechy?

Pohotovost ZNV —
slovo má ministr zemědělství

Oznámili jsme již, že se v pátek na návrh místopředsedy ZNV s. dr. Jeřábka zabývala zemská školní rada případem volyňských Čechů, kteří se ucházejí o přiděl selských usedlostí v obci Žalmanov u Karlových Varů. ZNV ukázal, že dovede jednat rychle. Zemská rada přijala návrhy s. Jeřábka, aby na místo byla vyslána paritní komise. Komise byla v sobotu ustavena a v pondělí navštívila Žalmanov i celou oblast pastvinářského družstva ve Zlutičích, sběrný tábor volyňských Čechů v Bochově a když je tam už nenašla, rozjela se s nimi po okolních obcích, kde jsou ubytováni u svých příbuzných z Volyňe.

A tak již v úterý v poledne jednalo předsednictvo ZNV o písemné zprávě, kterou v úterý ráno vypracoval zemědělský referent ZNV s. dr. Kostuik, ačkoliv se vrátil z cesty pozdě v noci v pondělí.

Výsledek šetření potvrdil oprávněnost sociálně demokratického návrhu, aby selské usedlosti v Žalmanově byly přiděleny Čechům z Volyňe. Komise zjistila že žlutické družstvo ani nestačí přidělené pozemky obhospodařit. Nutno sklízet seno a zajistit úrodu s polí, která byla obdělána a oseta ještě za pomoci Němců. Avšak družstvo nepřikročilo dosud k senoseči na ploše téměř 2000 hektarů, třebaže tráva začíná přezrávat a měla být už pokosena. Naproti tomu všude tam, kde v okolí jsou osidlení, je vidět seno už v kopcích anebo louky jsou již sklizeny.

A za těchto poměrů čekají v okolí Žalmanova u svých příbuzných dosud neosídlené rodiny volyňských Čechů. Jsou ochotni dát se hned do práce. Mají k ní chuť a zatím marně čekají.

O věci totiž musí rozhodnout ministerstvo zemědělství. Předsednictvo ZNV usneslo se jménem zemského výboru navrhnout ministerstvu zemědělství, aby obec Žalmanov byla vyloučena z pastevní oblasti žlutického družstva. Její pozemky buďtež s volnými rolnickými usedlostmi přiděleny uchazečům ze řad volyňských Čechů. Budiž jim přidělen také místní statek, který se hodí k osazení dvěma samostatnými zemědělci. Družstvo budiž přestěhováváno do Kysiblu, kde si velikým nákladem postavilo hlavní stáje, z čehož je patrné, že ani se Žalmanovem nepočítalo jako se základem své činnosti. Budiž uloženo osidlovací komisi ve Zlutičích, aby zahájila ihned přidělové řízení.

Slovo má nyní ministerstvo zemědělství! Ať ukáže, že dovede úřadovat rychle a že má pro volyňské Čechy stejné pochopení jako pro jiné.

Slib věrnosti REPUBLICCE

Sjezdová kancelář Svazu Čechů z Volyně
Žatec, nám. Dra E. Beneše

Slavnostní výbor oslav ve výročí Čes. Malína v Žatci 13. 7. 1947 žádá, aby pokud možno zájezd do Žatce byl pořádán hromadně a organizovaně z obcí a okresů. Hlasujte proto ihned — nejpozději do 5. července naši kanceláři počet účastníků z vaší obce (okresu), přibližnou dobu příjezdu a předpokládanou dobu odjezdu a také druh dopravního prostředku. (Vlak či autobus.) Vzdálenější účastníci, kteří přijedou v sobotu, nechť uvedou, zda žádají nocleh.

Sleva na drahách. Objednejte obratem legitimace na slevu 33% na drahách. Legitimace stojí 10 Kčs. Objednejte v každé obci hromadně a pošlete poštovní poukázkou potřebnou částku. Nepošlete-li peníze předem, přiložíme složenku.

Sjezd volyňské mládeže v Žatci. V rámci „Slibu věrnosti republice“, celostátních oslav návratu Volyňských koná se v Žatci sjezd volyňské mládeže. Sjezdové jednání bude na střelnici v sobotu dne 12. července od 14. do 17. hodiny a v neděli od 14—16 hod. tamtéž. Při sjezdu bude účinkovati Pěvecký sbor evangelické mládeže z Boratína. Referovatí bude br. J. Fojtík, poslanec dr Steiner, J. Chudoba a J. Dušek a j. Zařídte si vše tak, abyste byli v Žatci již v sobotu dopoledne. Pražské vysokoškoláky a mládež na celé Moravě a v celých Čechách upřímně zveme. — Václav Židlický, předseda sjezdového výboru volyňské mládeže.

Volyňští legionáři přijedou do Žatce v plném počtu a v uniformách. Pište nám, kolik vás z každé obce přijede. Blíží přijedou na koních a v plném počtu.

Ubytování v Žatci. Všichni, kteří nemáte u koho přenocovati, oznamte počet mužů a žen z každé obce společně, abychom noclehy mohli obstarati. Objednávkou noclehů učíte ihned sjezdové kanceláři.

Příjezd Njdp. arcibiskupa Dr. J. Berana do Žatce. Tento upřímný přítel Volyňských přijede do Žatce v sobotu dne 12. července 1947 o 5. hod. odpolední. Uvítání bude u Střelnice. Uvítání vedle oficiálních hostů zúčastní se zejména odbočka svazu politických vězňů, kteréhožto Svazu jest pan arcibiskup členem ústředního výboru. Blíží bude ještě oznámeno.

Vladimír Libovický, baletní mistr i režisér — volyňský Čech, bude účinkovati na slavnostní akademii v Žatci 12. července

„SLIB VĚRNOSTI REPUBLICCE“

celostátní oslavy návratu volyňských Čechů do vlasti
u příležitosti vzpomínky na Český Malín — volyňské Lidice.

Uspořádá Svaz Čechů z Volyně
v Žatci ve dnech 12. a 13. července 1947.

P o ř a d : Sobota dne 12. července 1947
Ve 13 hod.: Zahájení výstavy „Volyňští v odboji a budování“.
Ve 14 hod.: Zahájení pracovního sejezdu volyňské mládeže v sále „Střelnice“.
Ve 20 hod. ve dvoranách Městského divadla:

SLAVNOSTNÍ AKADEMIE.

Projev Dr. Frant. Karase a předsedy sjezdového výboru J. Chudoby. Účinkují: Marie Glázrová, přední členka činohry Národního divadla v Praze, Eduard Haken, solista opery Národního divadla v Praze (volyňský Čech) Míla Mellanová, režisérka městských divadel pražských, Vladimír Libovický, baletní mistr a režisér, člen oper v Curychu a Ženevě (volyňský Čech), na klavír doprovází Vladimír Sochor. Vstupenky již dnes v předprodeji v sjezdové kanceláři Svazu Čechů z Volyně, Žatec, náměstí Dr. Ed. Beneše 155 (Věrná stráž). Velký zájem, objednejte ihned vstupenky!

Neděle dne 13. července 1947

V 9 hod.: Vzpomínkové bohoslužby všech církví (katolické v klášterním chrámu u Kapucínů slouží arcibiskup Dr. Beran z Prahy).
V 10 hod.: Řazení průvodu v Šafaříkově ulici a ulicích přilehlých.
V 10,30 hod.: Manifestační průvod na náměstí Dr. E. Beneše.
V 11 hod. na náměstí před radnicí:

„SLIB VĚRNOSTI REPUBLICCE“

s projevy zástupců vlády atd.
Ve 14 hod. ve dvoranách „Střelnice“: pokračování sjezdu volyňské mládeže.
V 16 hod. „Na střelnici“ a přilehlé zahradě:

DOSTAVENÍČKO VOLYŇSKÝCH.

Pondělí dne 14. července v zámku Krásný Dvůr u Podbořan zahájení
Doplňovací a rekreační školy volyňské mládeže od 14—20 let.

Ustavující schůze pořadatelského sboru. V sobotu dne 28. června 1947 koná se v místnostech Svazu Šafaříkova tř. v 6 hodin odpoledne ustavující schůze sjezdového pořadatelského výboru. Zveme všechny bratry a sestry ze Žatce, aby přišli v plném počtu.

Doplňovací a rekreační škola volyňské mládeže. Za velmi vydatné pomoci pana poslance dra Šteinerja podařilo se nám uskutečnit tuto školu, která v životě volyňské mládeže bude znamenatí mnoho. V zámku Krásný Dvůr sjede se více jak 100 volyňských mladých lidí, kteří za vedení zkušených profesorů a učitelů budou doplňovat svoje mezery ve vzdělání a v přestávkách vyučování věnovat se rekreaci. Učitelský sbor dodá Zem. školní rada, o hosp. stránku bude se starat z pověření MSP. Kruh přátel volyňských Čechů. Školu zahájí posl. Dr. Steiner, dne 14. července odpoledne. Kurs bude bezplatný a nepostradatelný, zejména pro studijní mládež všech škol. Hlaste se ihned na Odbor mládeže Svazu Čechů z Volyně, Žatec.

Jedeme do Žatce. První, kdo se přihlásil k aktivní spolupráci, byla evangelická mládež z Boratína, která přijede se svým pěveckým sborem. Po ní se hlásí katolická mládež, která se sjezdu zúčastní s historickými prapory. Všude se již připravují kroje a sjezdové úbory. S tisíci volyňského bratrstva přijedou stovky ukázněné volyňské mládeže, zdravé to složky národa.

Valná hromada „Domoviny“ koná se u příležitosti oslav návratu Volyňských do vlasti v místnostech Studentského domova. Přesná hodina a den bude oznámen.

Volyňská mládež do Žalce

Náš sen je splněn. To, co jsme před léty pokládali za nemožné, stalo se skutkem. Jsme doma, ve svobodné vlasti — drahé ČSR, která nás přijala jako své děti a zařadila nás jako nové občany. Mnozí z nás přišli se zbraněmi v ruce, jiní jako reemigranti.

Tak naše dějiny začínají nový list — život doma. Mnozí z nás jsou osamoceni a roztroušeni po celé vlasti v malých skupinkách, mnohde bez jakékoliv opory a směrnic. K opravdovému vstupu do nového života jest toho zapotřebí — jest zapotřebí směrnic, dobré vůle a nadšení. A kde to vše získáme? — Kruh přátel volyňských Čechů zorganizoval při SČzV odbor mládeže, který se rozhodl svolat do Žatce na den

Volyňští vítají pana presidenta na Moravě

Na své cestě ze Znojma 13. června t. r. byl pan president vítán obyvatelstvem jižní Moravy.

Okres Mor. Krumlov uvítal vzácného hosta na křižovatce silnic u Miroszlavy a tohoto uvítání zúčastnili se v hojném počtu též volyňští Češi, osídlení v tomto okrese. Transparenty „Volyňští Češi vítají pana presidenta“, „Věrní v boji, věrní v práci zůstaneme“ a „Děkujeme panu presidentovi za pomoc v našem návratu do vlasti“ měli vyjádřit to, proč máme pana presidenta tak rádi...

Konečně přijíždí dlouhá kolona a auto s presidentskou vlajkou je vítáno nadšeným zástupem. Vůz zastavuje právě u skupiny Volyňských a pana

presidenta vítá předseda okresu. Po něm přistupuje mluvčí Volyňských na Mor. Krumlovsku br. V. Pichrt a děkuje panu presidentovi za vše, co pro nás udělal. Slzy v očích účastníka I. i II. odboje dokazují, že tato slova vychází opravdu ze srdce. Pan president na to odpověděl: „Vím o vás a myslím na vás a přeji vám, abyste se v novém domově cítili spokojeni a šťastní“.

Za bouřlivého volání slávy a „nazdar“ odjíždí pan president na své letní sídlo a shromáždění se vrací do svých domovů.

Volyňští krajané, nezapomínejte na tuto krásnou chvíli a dokažte panu presidentovi, že jste jeho zájmu hodní!

Vl. Hybler.

Jednoty ČsOL země Moravskoslezské vítají pana presidenta v Náměšti n. Osl.

Župy jednot ČsOL země Moravskoslezské vyslaly delegace k presidentu republiky do jeho letního sídla 15. června.

Po audienci na zámku byla uspořádána péčí paní Hany Benešové beseda, na níž dostavil se i pan president s chotí. V tomto opravdu bratrském prostředí byl pan president zdravěn příslušníky obou odbojů, s nimiž strávil 2 a půl hodiny. Za volyňské Čechy zorganizované v Jednotě

Olbramovice na Mor. Krumlovsku pozdravil pana presidenta br. Vl. Hybler. Pan president projevil zájem o poměry volyňských na Krumlovsku a nakonec pravil: „Vyříd' svým kamarádům, že jim za jejich pozdrav děkuji a že jim přeji v novém domově mnoho zdarů!“

Delegáti jednot rozcházel se domů s vědomím odpovědnosti velkých úkolů nad vybudováním šťastné budoucnosti našeho národa.

Vl. Hybler.

Několik vět k sokolskému sletu v Žatci

V posledním čísle „Věrné Stráže“ jsem četla článek „Národe probuď se!“ Zdá se mi, že naň musím odpovědět.

Pisatel si tu stěžuje na chladné zdraví sokolského průvodu a snad vlažné národní citění, a srovnává to se slety v Praze.

Milý bratře pisateli, těžko by bylo v těchto několika větách vás přesvědčovat, kolik lásky a nadšení žije v nás, pro vše národní a sokolské. Těžké je vysvětlit, byť člověk o svých citech nekřičí, kolik štěstí a radostné pýchy plní jeho hrud' při pohledu na krásné, zdravé sokolské mládí. Zejména my, volyňští Češi pamatujeme velmi dobře, jak nás dojímal jen pohled na sletové obrázky, kde cvičilo tisíce Sokolů. Ale když nás v Žatci mýjely sokolské řady, v tom Žatci, kde tak nedávno byl český pozdrav vzácný, nemohli jsme křičet, (budiž nám to prominuto —) a odpovídat na to krásné „Nazdar!“, jak byste si přál. Tuším, že mnohým, tak jako asi mně, stisklo něco

v hrdle, v očích pálily slzy... a kdyby na mně někdo chtěl, abych křičela, musila bych hlasitě vzlykat, a proto jsem raději mlčela a nepozorovaně utírala slzy, slzy radosti a nadšení.

Lituji, že nedovedeme zdravit tak, jak zdraví sletové průvody pražské obecnstvo, ale nezapomeňte, že milí Pražané „oslavují“ každý druhý týden nějaký sjezd nebo slet a tudíž jsou už zvyklí na podobné projevy jako na něco samozřejmého. Jsme skutečně trochu jiní, než „velkoměstští sportovní fanouškové“, kteří dovedou každý „gól“ zuřivě odměňovat křikem a potleskem. Naši sokolci nám to jistě odpustí, poněvadž my to prostě tak nedovedeme. Ale to ještě neznáměná, že máme pro ně méně pochopení a lásky než velkoměstské obecnstvo.

A nakonec, nezdá se mi, že by národ, který tak nedávno přinesl tolik obětí pro svou svobodu, se musil nějak zvlášť „probouzet“.

O. Kadavá.

12. a 13. července 1947 První pracovní sjezd volyňské mládeže.

Volám proto všechnu naši mládež vysokoškolskou, středškolskou i dělnickou a živnostenskou, aby na čas opustila svoje stano- viště a přijela do Žatce pro posilu ve svém mnohdy těžkém postavení.

Přijďte všichni manifestovat a slíbit oddanost a věrnost republice československé! Vždyť sami dobře víte, že naše sny, touhy, naše zraky se upíraly k vlasti, za její zachování jsme se modlili a za ni, když bylo potřeba, jsme se šli i bit. Nesmíme zapomenout na naše kamarády, kteří za vlast položili i své životy. Přijďte jim poděkovat za to, že my můžeme svobodně a šťastně žít ve svém domově. Sleva na drahách, počátek rekreační doplňovací školy, přítomnost zástupců vlády, předních volyňských umělců — Libovického, Hakena, arcibiskupa dra Berana a j. je jedinečnou příležitostí k nastupu do nového života, který se stane dějinným mezníkem v životě volyňské mládeže ve vlasti.

Připravte již nyní své národní kroje; kdo je nemá, tmavé skládané sukně a bílé halenky u děvčat a tmavé kalhoty a bílé košile u chlapců.

Voláme vás všechny z celé vlasti z blízka i daleka k pouti do střediska volyňského bratrstva — do Žatce.

Přijďte, a naše shledání bude radostné!

Václav Židlický, předseda sjezdového výboru volyňské mládeže.

Manifestační sjezd krajanů z Volyně

Rudé právo 22. 6. 1947.

Svaz Čechů z Volyně složí v neděli 13. července v Žatci Slib věrnosti republice. Současně bude vzpomenu to na Český Malín a oslaven návrat Volyňských do vlasti. Sjezdu se zúčastní většina volyňských krajanů v krojích a volyňští bojovníci v uniformách. Svou účast přislíbil prezident republiky dr. E. Beneš. Určitě přijede pražský arcibiskup dr. Beran.

Sjezd je rozdělen na dva dny. V sobotu bude volyňská mládež řešit na shromáždění problémy veškeré volyňské mládeže. V neděli budou v 9 hodin slouženy vzpomínkové bohoslužby všech církví a po desáté hodině vyjde na náměstí průvod, kde po projevech zástupců vlády a oficiálních hostů složí volyňští Češi slib věrnosti, která od něho očekává ještě větší prohloubení styků mezi krajan- y z Volyně a usedlíky z vnitrozemí.

J. Foitík:

Jsou ještě místa pro reemigranty

Otázku dosídlení našich reemigrantů z Volyně nespouštím ani na okamžik se zřetele a vedení Svazu se snaží, aby jak nejdříve všichni naši lidé měli vlastní krov nad hlavou.

Vedení touto snahou vypravili jsme se spolu s br. škpt. ing. Kozákem do okresu Ústí nad Labem, kde podle zpráv je možno ještě usídlit značné množství reemigrantů.

Zprávy se ukázaly pravdivé. Je zde obec Petrovice, kde je možno usídlit ještě kolem 30 zemědělských rodin a asi 15 až 20 vdov. Petrovice čítaly kdysi 3.000 obyvatel, nyní mají kolem 600. Ze zemědělských plodin se zde daří výborně žitu a bramborům a také všemu jarnímu obilí. Pšenice se seje méně. Většina půdy však jsou pastviny s bujnou trávou, která je vydatným krmivem pro dobytek v létě i v zimě. Ovocné stromoví roste všechno a je zdravé a svěží.

V obci jsou 2 továrny na knoflíky a 1 na patentní zdrhovadlo. V nich je možno umístit ještě značné množství zaměstnanců, zvláště žen, neboť práce je lehká a je zadávána také domů. Je zde obecná škola a bude zřízena také měšťanka, jen co počet dětí dosáhne potřebné výše. Pošta je v místě, nádraží asi 8 km vzdáleno. Všude jsou však dobré cesty a silnice, umožňující spojení s okolím. Elektrina je zavedena. V obci je již usídleno 6 rodin volyňských Čechů, které zajisté poskytnou zájemcům potřebné informace. Radíme našim krajanům, kteří mají zájem o osídlení, aby navštívili tuto pohraniční obec, jejíž příhraniční část je již sice osídlena dobrými hraničáři, ale druhá část t. zv. „Horní“ čeká ještě na své nové, spolehlivé hraničáře, jimiž se mohou státí bezesporně naši reemigranti.

Vzorný občan Března

Březno u Postoloprta je vesnička malá, ale zajímavá. Vezměme na příklad jistého občana pana Kouckého. Jak velice zajímavý je život takového starousedlého zlatokopa. Budeme vám o něm trochu vyprávět.

Pan Koucký s manželkou a synem vpadli hned druhý den po květnovém převratě r. 1945 do Března a zajistili si ten nejlepší hospodářský objekt. a tak z někdejšího řemenáře se stal obratem ruky zámožný sedlák. Avšak ctižádost této podnikavé rodinky se nezastavila. Zkusili nejdříve štěstí u všech polit. stran a pak začalo obratné nabíjení kapes.

Nejdříve byl p. Koucký lapen při držení několika kusů dobytka na černo a potrestán ONV pokutou 15.000 Kčs. Pak se začaly rafinovanější kousky, které však doposud nebyly vyšetřeny a náležitě potrestány. Na podzim r. 1946 byl hlášen NPF všechny mrtvé inventář pocházející ze zkonfiskovaných usedlostí. Pan Koucký nepřihlásil dva vozy na pneu. I obra- ceč sena, sekačku a rozprašovač hnojiv a mnoho jiných hosp. strojů. Na tento přestupek byla upozorněna osidl. komise v Žatci, ale výsledek doposud žádný. Další machinace byla následující: pan Koucký měl oseto na zkonfiskované půdě asi 4 ha cukrovky. Při sklizni odevzdal asi 600 metrů cukrovky na jméno své provdané dcery, která bydlí v Mostě a nemá žádný pozemek, a takto okradl stát asi o 60 kg cukru. Kolik dětí by naše matky nakrmily 60 kg cukru? Mají tyto kombinace zůstatí beztrestné?

A co nábytek, který p. Koucký neoprávněně odcizil z čp. 92 a asi 400 kg nafty z čp. 5? Toto vše bylo hlášeno ONV a OKMZ, vyšetřování provádělo SNB a věc přesto usnula. Kde je chyba?

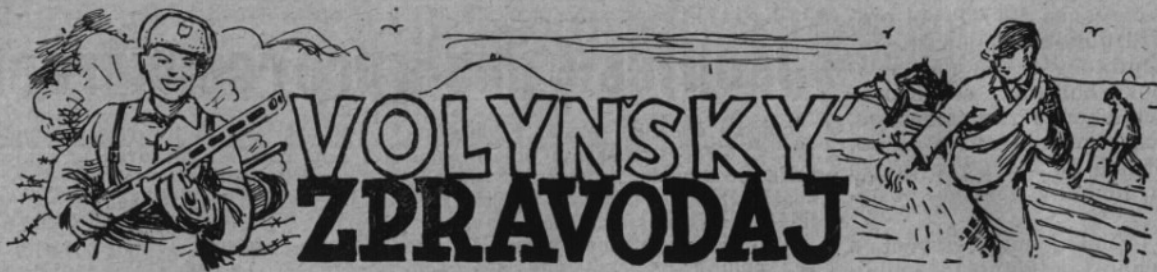
Avšak drzost p. Kouckého vyvrcholila dne 8. V. t. r., když na rezervovanou usedlost čp. 87 přistěhoval se zahr. voják (vol. Čech), který tuto usedlost dostal přidělenou od OKMZ v Žatci. Pan Koucký měl na této usedlosti ubytovaného svého krmiče a při příjezdu nového osidlenec se kategoricky postavil proti uprázdňení bytu, lživě tvrdíc, že tato usedlost nedostane žádný zahr. voják, nýbrž že tato usedlost je přidělena jeho jedinému synu. A zahraniční voják? Ten urovnal svá zavazadla na dvoře, dobytek přivázal k vozu a takto pod širým nebem přenocoval. Druhý den byla na zákrok místní rol. komise vyzvána OKMZ ze Žatce, která zařídila okamžitě uprázdňení bytu.

A zamyslíme-li se dnes nad tím, zač jsme bojovali a nad úkoly nám dané v nové osvobozené vlasti, vyvstane nám ra myslí otázka: proč jsou ještě dodnes mezi námi takoví lidé jako p. Koucký? Najde se někdo, kdo vyplní tento plevel? Co dělají příslušné úřady? Čupka.

*

Našli jsme Stanislava Klobásu, nar. 1. 12. 1894 v Budkách Hubinských, bydlí v Branišovicích 30; p. Branišovice, okr. Mikulov.

Aby se předešlo možné polemice, sděluje pisatel článku „Národe probud se!“, že neměl ten nejmenší úmysl dotknout se citu volyňských Čechů. Jeho článek byl adresován žateckým obyvatelům, jehož převážná část se rekrutuje z vnitrozemí. —ál.

Zprávy svazu

Zástupci kanadských Čechoslováků přijedou navštívit volyňské Čechy.

V pátek 27. června večer přijede do Žatce 5členná delegace kanadských Čechoslováků, aby v sobotu 28. navštívila volyňské Čechy na Žatecku a Podbořansku. Přijedou p. Gustav Přistupa, místopředseda Čs. národního sdružení v Kanadě, z Toronto, p. Andrej Lesčák, místopředs. Masarykova domu v Torontě, p. Martin Dudák, šéfredaktor „Nové Vlasti“ v Montrealu, p. O. Daičar, předseda odbočky Čs. národního sdružení v Batavě a p. L. Moravec, funkcionář krajanských spolků v Montrealu.

V západních oblastech Kanady žije větší počet volyňských Čechů (Minitonas, Vally Centre, Glenside atd.) Zástupci kanadských Čechoslováků přijedou mezi Volyňáky, aby mohli volyňským Čechům v Kanadě referovat o jejich reemigraci a životě v ČSR.

Zájezd pořádá odbočka kanadských Čechoslováků při Čs. ústavě zahraničním v Praze. Delegaci budou doprovázeti předseda kanadské odbočky Dr. J. Gardavský z ministerstva zahraničních věcí, jednatel J. Andrlík, tajemník Čs. ústavu zahraničního, Dr. Alois Fišer z ministerstva školství a Otto Sobotka, redaktor Čs. světa.

Osídlovací příspěvek. Lhůta k podání přihlášky o jednorázový osídlovací příspěvek podle směrníc jak byly uveřejněny ve Věrné stráži čís. 21—22 str. 13—14 končí neodvolatelně 30. června t. r. Vyzýváme proto a upozorňujeme všechny vol. Čechy, aby neomeškali včas přihlášku u příslušného okr. úřadu ochrany práce podati.

Blaník. Bývalá odbojová ilegální organizace „Blaník“ na Volyni hledá p. Václava Hajného z Dohostaj. Jmenovaný at' se ihned přihlásí písemně u R. Hlaváčka, Podbořany 489.

Svaz Čechů z Volyně, odbočka v Praze, odvolává se na předchozí oznámení v záležitosti připravovaného zájezdu volyňských dětí do Prahy a žádá tímto všechny okresní odbočky a důvěrníky SČzV, aby přímo Svazu Čechů z Volyně, odbočce v Praze I, Celetná ul. č. 19, rest. „U červ. orla“ zaslali předběžný počet přihlášených dětí, abychom podle celkového počtu účastníků mohli jednat o ubytování a stravování. Poznamenáváme, že přesný termín zájezdu bude včas oznámen ve Věrné stráži. Bude poněkud odlišný od původně oznámeného data. Sledujte naše další oznámení ve Věrné stráži.

Br. **Tamfina** z Malované, harmonikář, nechť ihned sdělí svou adresu Svazu Čechů z Volyně v Žatci. Žádáme každého, kdo ho zná, aby nám podal zprávu.

Různé zprávy

Koncert žáků městské hudební školy v Žatci. 18. června uspořádala městská hudební škola v Žatci, jejímž ředitelem je Leon Berezovský, vol. Čech, velmi zdařilý veřejný koncert žáků. Účinkovalo přes 30 žáků na klavír, housle a harmoniku. Nejmladší (8—9letí) zahájili, dále se střídali 2., 3. a 4. roč. a absolventi 5. ročníku ukončili program, který tvořily skladby českých a převážně slovan-ských skladatelů. Koncert byl nejlepším vysvědčením pro obětavou práci ředitele a učitelského sboru hudební školy za uplynulý rok. Přesvědčil také posluchače, že láska k hudbě žije v našich nejmladších, kteří slávu české písně ponese do celého světa. Mezi účinkujícími bylo již také několik volyň. Čechů. Věříme, že v příštím roce jich bude již mnohem více.

Poděkování volyňských studentů. Volyňští studující na reálném gymnasiu v Žatci dovolují si při ukončení prvního školního roku ve vlasti poděkovat profesorskému sboru za nesmírnou obětavost a lásku, kterou nám, studentům ze zahraničí věnoval. Největšími díky

jsme zavázáni za otcovskou péči pánu řediteli dr. Mikešovi, kterou nám věnoval od našeho příchodu a o kterou prosíme i do budoucna. Prosíme, aby touto cestou přijali naše nejvřelejší díky a naši trvalou lásku a oddanost.

Studentský domov volyňské mládeže a všichni studující z Volyně.

Co vzkazuje dr. Mikeš Volyňským? Při ukončení školního roku, prvního, pro Volyňské ve vlasti, navštívil předseda Kruhu přátel volyňských Čechů ředitele reálného gymnasia v Žatci dra. Mikeše, který mu ihned při vstupu sděloval, že s Volyňskými je nesmírně spokojen. Z více jak 50 studentů neobstáli jen dva. Mnozí jsou s vyznamenáním a v celku úroveň nad očekávání. Také s chováním Volyňských je velmi spokojen a zejména ze 7. tř. volyňské má upřímnou radost. Slyšeli jsme od něho slova, která nás z hloubi duše potěšila. Na konec jako dobrý vychovatel neopomenul si Volyňským připomínku: „Vyřídte jim, aby vytrvali a ještě více se snažili od prof. sboru získati vše, co se dá. Máme je opravdu rádi a přejeme jim ve vlasti štěstí a spokojenost!“

Drahomyšl. Osídlování naší obce se blíží ke konci. V nejbližších dnech očekáváme poslední volyňské krajany, kteří přijdou do našeho středu. Funkci předsedy MNV za onemocnělého předsedu Kúrku zastává br. Vik. Péči bratra Nesvatby již jsou, až na nové, organizování všichni ve Svazu Čechů z Volyně, v organizaci, která hájí opravdu dobře naše zájmy. Připravuje se zájezd volyňských studentů ze Žatce do naší obce s volyňským pásmem. Bude to radostné odpoledne pro nás všechny.

Klíčín. Obec naše s 90 procenty osídlena Volyňskými, uvítala posledního osídlenca z našich řad.

Žebráky u Tachova. Možnost usídlení pro 40 rodin. Usídleno jest již 17 volyňských rodin. Předsedou MNV volyňský Čech, Otevírá se škola, 5 km do Tachova. Stanice dráhy Tachov.

Libavá a Milná. Možné usídlení pro volyňské Čechy. 1 km od stát. silnice Karlovy Vary—Cheb, 6 km do Kynšperka nad Ohří, kde stanice dráhy. Volných usedlostí 25. — Uvolněno péčí generála Svobody.

Libořice. Není místa pro vdovy, jelikož čekají na pracovníky, kteří nepřichází. Pan předseda MNV se domnívá, že je nejmocnějším, dává vdovám potvrzení na domky, které žádají a jsou volné a zatím na osidlovací komisi jim sdělují, že nejsou ani konfiskované. Ani bydlet se vdovám nedovoluje, ač domky jsou dva roky prázdné. Takhle, jak se to bude provádět, jistě dvouletku splníme.

Sádek u Žatce. Byl jsem v Sádku u Žatce a co jsem viděl, naplnilo mne opravdu velkou radostí. Upřímně mne přijal předseda MNV Volyňák Hubálek, podal různé informace, mile po volyňsku mě pohostil br. hostinský Lisuk. V obci je již na 50 Volyňských, mají pěkný hasičský sbor. Pochází většinou od Křemence a vedou si opravdu dobře. Čtenářů V. S. 14. Jen by tam mělo být méně rozbitých oken, které dělají vzhled obce nepřijemným. Usídleny jsou zde 3 vdovy, škola v místě. Velmi si stěžují na zdejší obchodnici paní Vavřikovou, která obchod otevírá jen když chce a tak se stává, že rodiny mnohdy jsou třeba i dva dni bez chleba. Bylo by jí třeba nahraditi volyňským krajanem. — Chmelnice jsou opracovány opravdu dobře.

Nečemice. V Nečemicích přibývalo několik rodin volyňských krajanů, takže živel volyňský byl opravdu posílen. Přejeme jim, aby se jim v Nečemicích opravdu líbilo a našli zde druhý domov.

Březno u Postoloprť. Volyňský živel v této obci je již konsolidován příchodem četných rodin. Tímto stoupl počet volyňských na více jak 30 osob. Volyňští připravují postavení pomníku padlých a na ten účel bude pořádána zábava, jejíž výtěžek bude věnován na tento účel. Dne 22. m. m. konal zde schůzi p. J. Dušek, která přinesla radostné oživení.

Jak se s námi jedná na ONV v Žatci. Podával jsem na ONV v Žatci žádost o vyživovací příspěvek. Pan ředitel Kožíšek nesmírně rozčilený pobíhal po kanceláři. — Když jsem podal svoji žádost a doufám, že byla dobře vyplněna (zastával jsem totiž více jak rok funkci předsedy MNV), ji popadl, rozmačkal a hodil do koše. Svoje počínání provázal poznámkou, že

Volyňští jsou horší a drzejší než „Švábové“ a prikázal slečně sekretářce, aby tato vyplnila jinou a sám odešel na oběd. Tážeme se: jsme my pro úřady, nebo úřady pro nás? Jestliže je někdo nervosní, ať zamění své zaměstnání za naši práci na poli, tam ho jistě nervosita přejde. A. Tomáš, Liběšice.

Poslední lhůta. Všichni reemigranti, nepamujte si podat do 30. června 1947 přihlášku na úřadě práce o osidlovací příspěvek.

Upozornění. Jak jsme zjistili, celá řada vdov a samotných voláků nepodali si na příslušných okresních úřadech žádost o státní vyživovací příspěvek. Přesto, že lhůta již prošla, Svaz svojí intervencí získal to, že žádosti jsou přijímány ještě dnes. Učiňte tak ihned.

Poděkování. Volyňští krajané z Kupičova, usazení v Tleskách na Jesenicu, děkují touto cestou Dp. Kindlovi, katol. faráři v Čisté u Rakovníka za jeho nezištnou a opravdovou péči, kterou jim od jejich osídlení prokazuje. — Kat. mládež.

Vzpomínka na shrom. středisko v Jesenicích. Již je to delší čas, co jsem opustil středisko vol. reemigrantů v Jesenicích. Přesto však si často na něj vzpomenu, zejména na jeho velitele praporčíka Ouhrabku, který se všemožně snažil, aby život náš ve středisku byl opravdu příjemný. On to byl, který se všemožně snažil, aby náš život ve středisku byl opravdu příjemný. On to byl, který nám byl vždy a všude k dispozici radou i všemožnou pomocí. Za vše mu patří dík všech reemigrantů z Volyně.

A. Ducháček.

Z dopisu redakci. Rád jsem sledoval na Žatecku Váš časopis, když jsem pracoval na zemědělství u zahraničního vojáka, kterému jste je pravidelně zasílali. Poněvadž již tam nepracuji, pošlete mi Váš opravdu jedinečný časopis, psaný s láskou a pochopením na moji novou adresu J. Kindl. K. Vydra, Bohatice, Jiráskova 16. Složenku přiložte.

Z Lípové. Redakci píše br. Gregor VI.: Váš časopis je pravá pravda. Četl jsem jej u kamaráda, který jej odebírá. Pošlete mi jej od počátku vycházení, chci jej mít celý na svázání. Je tam pro nás radost a potěšení, povzbuzení a i poučení. Přeji vám hojně zdu.

Z Našiměřic, p. Olbramovice. Jsem z Volyně, pošlete mi Věrnou stráž, která mne bude doprovázet s celým volyňským bratrstvem v našem novém domově, po kterém jsme tolik toužili. Jsem přesvědčen, že tato naše skromná gazeta v nejbližší době nebude chybět v žádné volyňské rodině. Jsme nyní nesmírně šťastni. Máme svoji usedlost, jsme spokojeni, hospodaříme a naše drahé děti chodí do své české školy. A. Kroupa.

Členové rodiny Vlky se žení a vdávají

Dne 13. dubna t. r. konal se v Choťněvsi sňatek p. rtm. Vladislava Opočenského se sl. Ludmilou Vlkovou, dcerou Jos. Vlka, příslušníka Svobodovy armády. Rtm. Opočenský byl členem Svobodovy armády, jako automatick zúčastnil se četných bojů a vynikl jako statečný bojovník za svobodu vlasti. Nezapomněl však i o svém sňatku na vdovy a sirotky po padlých spolubojovnících a v jejich prospěch bylo vybráno 2.065 Kčs.

Dne 1. června 1947 konal se v Radčevsi druhý sňatek člena rodiny Vlky. P. Jaroslav Vlk uzavřel sňatek se sl. Marií Tomšovou.

Jaroslav Vlk byl účastníkem odboje od září 1939 do května 1945 jako vojín západní skupiny. Ze SSSR odejel přes Turecko do Afriky, tam se účastnil se bojů za svobodu, pak do Anglie, kde pokračoval v odboji. Ani při této příležitosti nebylo zapomenuto na vdovy a sirotky po padlých a v jejich prospěch bylo sebráno 1.770 Kčs.

Všem dárčům srdečně děkujeme.

Ze svatby Eug. Mesnerové a VI. Vlačíhy dne 4. června 1947 v Levonovicích u Postoloprť věnováno 2.350 Kčs na Malinský fond. — Děkujeme!

Malý OZNAMOVATEL

Umístění. Ing. Karel Beran, Praha XIX, Bráfova 21, přijme do rodiny na výpomoc volyňské děvče. Vše je moderně zařízeno, elektrisováno a rodina 3členná. Plat dle dohody — nastoupiti ihned. Výhodné pro děvče, které chce být v Praze.

Umístění. Učedníka z Volyně přijme Jan Turník, strojní kovářství a odborné podkovářství Hrušovy, p. Hořetice. Hlaste se.

Oznámení. Marie Tabulková a JUC Alexandr Nagel oznamují, že sňatku jejich bude požehnáno v neděli dne 29. června 1947 o 18. hod. v katol. chrámu Páně v Břvanech.

Blahopřání. Mařence Tabulkové a JUC Alexandru Nagelovi, posluchači práv, při vstupu do nového společného života přejeme nekončícího štěstí, stálou životní pohodu a splnění všech společných přání. — Redakce, administrace, Svaz Čechů z Volyně, Kruh přátel a slavnostní výbor sjezdový.

Blahopřání. Alexandru Macháčkovi a jeho vyvolené na společné životní pouti dovolujeme si přátí vše nejkrásnější.
Redakce a administrace.

Hledáme

HLEDÁME Marii Štěchovou, Věru Fuksovou, Josefu a Sofii Fuksových, Marii Zápolskou, Marii Kraftovou a Marii Svédovou. Jmenování nechť ihned oznámí své místo pobytu SČV.

Václav Macoun, nar. v Podcurkově (Volyň), rolník, ženatý, nechť se ohlásí jeho sestře. Pátrá po něm prostřednictvím československého Červen. kříže, Praha III, Thunovská 18.

Petr Lašuk, krejčí z Lucka na Volyni, nechť se ohlásí na adresu: Jarosl. Vondráček, Zatec, Šafaříkova 836.

Václav Pavlíček, bytem v Holešově 27, pp. Nové Hořevce, okr. Podbořany, hledá p. Šuteru, pocházejícího s okr. Dubno.

Marie Roubalová, roz. Nejedlá, nar. v roce 1915 v Budkách, a **Alžběta Kočová**, roz. Nejedlá, nar. v roce 1919 v Budkách, obě repatriovány z Hubinských Budek do ČSR, nechť ohlásí místo svého pobytu československému Červenému kříži, Praha III, Thunovská 18.

Josef Meduna, Mirohošt u Kfemence, **Vladimír Meduna**, Zdobunovo, **Věra a Naďa Ržadova**, **Olga Medunová-Bajuková** z Kfemence, **Dimitrij Falkus** z Lukoviště u Kfemence nechť se ohlásí na adresu: František Pleva, úředník, Mikulov, Nová ulice 26.

Ludmila Činková z Malína, bytem v Šumperku, ul. Dolnomlýnská č. 13, hledá sestru p. **Emana Tvrznika**, které má předat peníze.

Rampas Josef, Truzenice 17, p. Velemyšleves, prosí o zprávy o bratru **Petru Rampasovi**, který byl odvečen do Německa s Benešem Antonínem.

DOBŘE A LEVNĚ NAKOUPÍTE
U SVĚHO KRAJANA

Vladimir Vogner

k o l o n i á l - l a h ů d k y

POSTOLOPRTY 309
U NÁDRAŽÍ - TELEFON 218

KÁVA - ČAJ - LAHŮDKY - LIKÉRY

Volyňští Češi!

Vaše ruské, polské a ukrajinské doklady Vám do češtiny přeloží stálý soudní přísežný tlumočnický úřad okresního soudu

J. Buchalský

Žatec, Leninova 4

M. Mathes

dříve JAN SVOBODA, pod národní správou

speciální obchod vínem a likéry

ŽATEC, Nádražní schody

Hodiny, snubní prsteny,
brože, šperky

má na skladě

LADISLAV LASSIG

n. spr. fy O. Guschl, Žatec, nám. Dr. E. Beneše 52/18

Opravy hodin

Veškeré kancel. a psací potřeby
obch. knihy, bal. papíry a motouzy

Jaroslav Malínek

p a p í r n í c t v í

ŽATEC, nám. Dr. E. Beneše 149, tel. 577

ZUBY

LADISLAV JETEL
DENTISTA

Podbořany čp. 301

Dům moderní obuvi „U RADNICE“

nár. spr. SUCHÝ

výroba a správkárny obuvi ŽATEC

Telefon 280

BOHUMIL ŠVENDA

obchod smíšeným zbožím — lahůdky — vína

Žatec, nám. Dr. Edv. Beneše

POJIŠŤOVÁNÍ

všeho druhu vyřizuje

JARO BILÝ

správce kanceláře pojišťovny SLAVIA

PODBOŘANY, Benešova tř. 2 - Telefon č. 269

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz ČzV nákl. Družstva „Domovina“. Odpovědný redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce: Zatec, Šafaříkova ul. 1646/50, telefon 365. Administrace: Zatec, Nádražní schody 199, telefon 628. Administrátor J. Dušek. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon 374 a 390. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gze-2372-OB. Dohledací poštovní úřad, Zatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Zatec.

Dne 13. července 1947 všichni do Žatce na „Slib věrnosti republice“.